

Osteosarkom

zhoubný nádor kosti

Vyskytuje se nejčastěji u středně starých až starých psů velkých plemen (>40 kg), rizikovým faktorem je také opakovaná traumatizace kosti (úrazy, mikrofraktury) a chronický zánět. Bohužel se tento typ nádoru nezdá vyskytovat i v „naši“ populaci Rhodéských ridgebacků.

S ohledem na agresivitu nádoru je zcela stěžejní čas a v prognóze našich pacientů tedy hraje nemalou roli jak brzy se podaří nádor zachytit. Osteosarkomy však často majitele i jejich ošetřující lékaře klamou tím, že se nástup obtíží objevuje po nějakém zranění. Typická prezentace pacienta je taková, že si klient všimne, že pes špatně doskočí, spadne, hraje si a následně začíná kulhat. Z této poslušnosti pak majitel vyvodí, že se pravděpodobně jedná o únavu či „podvrtnutí“, a rozhodne se vyčkat a dát pejskovi klidový režim.

Při prezentaci u lékaře je následně zásadní klinické vyšetření a RTG snímky. Nezřídka je na postižené kosti cítit zduření, tedy jakási tvrdá boule, která je pro pejska velmi bolestivá. Hrudní končetiny bývají

postiženy 2x častěji než pánev. Na RTG snímku je pak obvykle postižení kosti již jednoznačné. RTG vyšetření by proto u kulhajících pacientů nemělo být odkládáno.

Na onkologickém pracovišti následně provádíme dva typy vyšetření. V první řadě je to staging (rentgeny hrudníku, ultrazvuk břicha, krve, vyšetření moči, ...) pro zjištění rozsahu onemocnění, tedy jestli se nádor zatím nerozšířil nikam dál. Druhým důležitým vyšetřením je vzorek z kosti, pokud panují jakékoliv pochybnosti o tom, že se jedná o zhoubný nádor. V tomto případě pejska sedujeme a jehlou (někdy i pod kontrolou ultrazvuku) nabíráme vzorky na cytologii.

V případě, že se jedná o osteosarkom, odvíjí se další doporučení od klinického stavu pacienta a zjištěného rozsahu onemocnění. Typicky je pacient na končetinu bolestivý a na kulhání nepomáhají ani analgetika. Pokud není zjištěn metastatický rozsev, je takový pacient ideálním kandidátem na chirurgii, obvykle amputaci postižené končetiny. Zde ale pozor – u osteosarkomů je stěžejní, aby následovala tzv. „adjuvantní“ onkologická léčba! Samotná chirurgie pejskovi sice v dané chvíli uleví od bolesti, k prodloužení života však nepovede.

V rámci adjuvantní (tedy následné, pochirurgické) léčby je možností několik – chemoterapie podávaná v infuzích, nízkodávková chemoterapeutická léčba, případně cílená léčba blokátory růstových receptorů podávaná v tabletách. Konkrétní protokol volíme vždy po konzultaci s majitelem dle jeho požadavků a možností. Opět bych zde chtěla zmínit, že veškerá léčba by ve veterinární onkologii měla probíhat ideálně s minimalizací nežádoucích účinků. Přejeme si mít pacienty, kteří žijí v průběhu léčby plnohodnotný život a cítí se dobře.

Co se prognózy, tedy očekávané doby přežití, týče, vždy můžeme majitelům prezentovat pouze statistiky. Bude ale velmi záležet na každém jednom pacientovi a jeho individuální odpovědi na léčbu. Rozdíly u léčených a neléčených pacientů jsou však markantní. Po samotné amputaci bez další

Osteosarkom je nejčastějším kostním nádorem u psa. Jedná se zhoubný nádor, tedy takový, který má schopnost metastazovat na jiná místa těla.

MVDr. Hana Vitulová - veterinární onkologie
Veterinární klinika Animed, Blatnická 9, Brno 628 00
www.animed.cz

léčby pacienti obvykle žijí přibližně 4 – 5 měsíců. V kombinaci s léčbou je pak střední doba přežití 10-14 měsíců, tedy až 3x delší! Mnoho našich pacientů tyto statistiky také přežívá – čtvrtina z nich je 2 roky po zahájení léčby stále v pořádku se svými rodinami.

Ačkoliv je tedy diagnóza osteosarkomu pro majitele strašákem, máme „v rukávu“ mnoho silných zbraní, které můžeme použít, abychom Vám dali cenný čas navíc. A to se počítá! Jak říkala jedna z našich klientek, každý den je nové dobrodružství.

• MVDr. Hana Vitulová

 Animed
veterinární klinika | onkologie

Zobrazení osteosarkomu na rentgenu - pokročilá změna, rozpad kosti

